

rõõmsaks, kui sa nääd et ta püksi koorma-
ga käib.

Peet. Jo siis se lomoke jääb ennese peäs
le jälle?

Hans. Kuida siis? üks mõtlik inimene
ne pallub agga siis Jummalad, et woiks
siggida ja ommad asjad aiada.

Peet. Jä terweks jälle, Hansoke, jutto-
aiamast; olgo otse seks korraks; — peab
joudma jälle tojo pole!

Teine Jut.

Peet. Ärra wotta pabhaks, Hansoke,
tulen ta, se maggusa linnojutto sinnoga
aiama.

Hans. Et andko Jesukenne terwist, mis
sa piddid küsima?

Peet. Et sedda, millal uus perre hakkab
neile walmis sama.

Hans.

Hans. Se tulleb nenda kui kuendal näd-
dalal enne Janti.

Peet. Mis märki woib sest sada?

Hans. Panne agga tähhele, kui kor-
rendkilid (on nisuggused, kui kahhe tiwaga
kummalgi polel) lemmawad kui se näitab ag-
ga, ja on warratas pu, siis sa ussüd, et
linnoperre on ärra haudunud siis on wal-
mis!

Peet. Kas siis se wotta pu, omma jag-
go warsi wälja ainnab?

Hans. Ei enne ainna ta mitte jagap
wälja, kui emma Jummal annab teumal
olla.

Peet. Se emmoga, kulin ennemuiste,
peab diete teggemist ollema.

Hans. Ei se kül walle olle; agga tedda
tuñnukse teiste seast pea ärra.

Peet. Neil on keif üks näggo, kust sa

)

tedda